

Bătrânul cerșetor

Adrian Păunescu

La colțul străzii e un cerșetor
Cu mâna-ntinsă, către-o altă lume
Decât aceea unde, fără nume,
El ispășeste râsul tuturor.

Adolescenții se mai țin de glume
Și-i pun în palmă semne de-ale lor,
El e bătrân și înțelegător,
Cu noi, cu toții, dar, cu cei mici, anume.

Și cine observă, într-o doară,
Ca el e-aici din vremuri de demult,
Imperturbabil, în acest tumult,
El, cerșetorul, a uitat să moară.

Sub zdreanța lui, minunea se-ntrupează,
În el e Dumnezeu, ce stă de paza.